

frem med Forslag om en saadan Sammenbragning af Amtstuerne paa Sjælland, da maa jeg tillade mig dertil at bemærke, at det just heller ikke bestemt har været min Mening, at man skulde sige, at den og den Amtstue skal lægges derhen med de og de Sogne osv.; men, hvad jeg har troet at burde optages i denne Lov, er en Bestemmelse, en Paragraph, der sagde, at et passende Antal af de paa Sjælland værende Amtstuer skulde sammenbrages og dette nærmere ordnes ved Lov. Naar en saadan Bestemmelse blev optagen, maatte det være Regjeringens Sag nærmere at fremkomme med et saadant Forslag i sin Tid. — Naar der af den høitærede Finanzminister idag atter, med Hensyn til disse Alderstillæg, er hentydet paa, at det ikke er noget Nyt, da man tidligere stedse finder dem, da skal jeg, uden at indlade mig paa, hvorvidt en Ting, fordi man kjender den, er god, dog tillade mig at bemærke, at jeg dog ikke troer, at de have fundet Sted i det Omfang, hvori man nu synes at ville etablere dem, idet man vil indføre dem i Fremtiden med Hensyn til alle Embedsmænd; thi, naar man anvender Alderstillæggene ved Soldvæsenets og ved Amtsforvalternes Lønning, saa er det en Selsfølge, at de ogsaa ville blive anvendte senere. Derfor er det mig i Besyndelighed om at gjøre, at udtale mig imod disse Alderstillæg. Naar de tidligere have fundet Sted, saa er det vel skeet ved den kongelige Naade; men denne kongelige Naade er jo ikke folkelig for Dieblisset, Naadessecretariatet er jo ikke meget yndet. Naar de iøvrigt have været anvendte, da troer jeg virkelig, at det, forsaavidt det ikke har været just som kongelig Naadesgave, har været — idetmindste staaer det saaledes for mig —, for at bøde paa Gagernes Ringhed; men jeg vil dog bede vel at overveie, hvorledes det vil stille sig, hvis man her optager dette Princip, consequent gennemfører det og sætter i Loven, at den 4de Klasse skal have et Alderstillæg af 200 Rbd.; naar man dernæst endvidere tænker sig, at Kronborg Amtstue, der for Dieblisset har de høieste Indtagter, kommer hen i denne Klasse, da vil den Mand, der engang er saa lykkelig at obtainere dette Embede, efterat have tjent de fornødne Aar for at opnaae Anci-

netet, i Tillæg erholde 200 Rbd. for Resten af sin Tid, thi jeg troer ikke, at han flytter til noget andet Embede, da der ikke er noget større Amtsforvalterembede end Kronborgs. Derfor troer jeg just ikke, at man kan sige, at dette Anciennetetsillæg maag betragtes som Fyldefalk; thi ved Fyldefalk tænker jeg mig Noget, som ikke bestaaer af gode Bestanddele; men, da her er Tale om 200 Rbd., og da det er Penges Værdi, troer jeg, at man kan sige, at han godt kan undvære dem til at udfylde den Løn, han allerede er temmelig overflødigt aflagt med.

Finanzministeren: Det er en fuldkommen Misforstaaelse af den ærede Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet, naar han antager, at de hidtilværende Gagetillæg, som ere bleve givne de ældre Embedsmænd i Sammenligning med de yngre i den samme Klasse, skulde hidvære enten fra den kongelige Naade eller derfra, at man vilde bøde paa Gagernes Ringhed. Det forholder sig slet ikke saaledes. Naar den ærede Rigsdagsmand vil tage alle Reglementer fra 1841 for sig, hvori findes de forskjellige Gagetavler, saa vil han deraf see, at de ikke ere fremsatte som bevilgede af den kongelige Naade, men som en integrerende Deel af selve Lønningsreglementet, og man kan ikke paa samme Tid, som Gagerne af Nyt normeres, antage, at der strax til disse søies Alderstillæg for at bøde paa deres Ringhed. Man har anseet det for et rigtigt Princip, at Embedsmændene begynde med en lav Gage og derefter kunne stige til en høiere, og det er ingenlunde grundet blot i en hidtil gjældende Vedtægt, som har indsueget sig, og som ikke i og for sig var god. Jeg har ikke i denne Henseende paaberaabt mig det hidtil Gjældende; men jeg har paaberaabt mig det, fordi det viser, at man hidtil har havt det samme Hensyn for Die, som nu kundgør sig fra Regjeringens Side, og at, hvad man hidtil har anseet for rigtigt, fastholder Regjeringen fremdeles som rigtigt. Hvad angaaer Exemplet med Kronborg Amtstue, da passer det jo slet ikke; thi der er jo ikke Tale om, at dennes Indehaver skulde faae mere Indtægt, end han har. Evertimod vil han jo alligevel være blandt dem, som, hvis de ikke